

Rozdział 4 - Bezpośrednia współpraca ze społeczeństwem

Wprowadzenie

Wielu krótkofalowców chce nieść pomoc w razie potrzeby, ale nie jest w stanie poświęcić czasu, ani dostosować się do harmonogramu wymaganego przy formalnej współpracy z konkretną instytucją lub organizacją łączności kryzysowej. Niektórzy mogą mieć ograniczenia ruchowe, które uniemożliwiają im udział w działaniach poza własnym domem. Tacy krótkofalowcy nadal mogą wnieść cenny wkład w życie lokalnej społeczności, angażując się na poziomie sąsiedzkim i udostępniając swoje umiejętności sąsiadom. Stanie się zasobem dla własnego sąsiedztwa może również zwiększyć społeczne zrozumienie i uznanie dla służby amatorskiej.

Jak zacząć???

Sąsiedzi mogą organizować się na różne sposoby, aby wzajemnie sobie pomagać, szczególnie w sytuacjach kryzysowych.

Sprawdź, jakie działania w zakresie przygotowania na wypadek katastrof są prowadzone w twojej okolicy i dołącz do nich. Dowiedz się, jakie plany już istnieją, oraz zwróć uwagę na plan łączności - lub jego brak. Poinformuj innych uczestników, że jesteś licencjonowanym operatorem krótkofalarskim i chcesz pomóc w opracowaniu lub usprawnieniu zasobów łączności w grupie. Społeczności lokalne zazwyczaj chętnie korzystają z wiedzy i doświadczenia osób posiadających kompetencje w istotnych dla nich obszarach. Dobrym pomysłem jest również udział w lokalnych szkoleniach z zakresu przygotowania na wypadek katastrof, aby twoje zrozumienie zagadnień było co najmniej na poziomie twoich sąsiadów i abyś mógł przedstawiać swoje propozycje dotyczące łączności w odpowiednim kontekście. Uczestnictwo w takich kursach pozwoli także poznać osoby o podobnych zainteresowaniach, z którymi można wymieniać się pomysłami. Jeśli w twojej okolicy nie istnieje żadna grupa ani program przygotowawczy - rozważ jego utworzenie.

Korzystanie z osobistych radiotelefonów

Najbardziej popularne i powszechnie dostępne narzędzia łączności, niezależne od systemu telefonicznego lub Internetu, są czasami określane jako radiotelefony FRS (ang. *Family Radio Service*) lub PMR446 (ang. *Private Mobile Radio*). Wiele krajowych organów regulacyjnych dopuszcza korzystanie z radiotelefonów o bardzo małej mocy - głównie w paśmie UHF - bez konieczności posiadania licencji. Należy sprawdzić w krajowym organie regulacyjnym, czy takie użytkowanie jest dozwolone w danym kraju. Może być również dostępna łączność w paśmie obywatelskim CB.

Jeśli doradzasz grupie sąsiedzkiej w zakresie wykorzystania radiotelefonów osobistych, możesz zaproponować:

Przy pierwszym wyposażaniu grupy wszyscy powinni kupić radiotelefony tej samej marki i modelu (lub nabyć je wspólnie, aby obniżyć koszty). Zapewni to spójność numeracji kanałów.

Jeśli członkowie grupy korzystają już z różnych marek i modeli, należy przygotować tabelę przyporządkowującą numery kanałów do częstotliwości dla każdego radiotelefonu.

Każdy użytkownik powinien mieć możliwość zasilania swojego radiotelefonu standardowymi bateriami alkalicznymi. Akumulatory NiCd, NiMH lub Li-Ion świetnie sprawdzają się w codziennym użytkowaniu, gdy dostępne jest zasilanie sieciowe, jednak ich ładowanie podczas przerwy w dostawie energii lub przy intensywnym użytkowaniu może być problematyczne. Baterie alkaliczne są tanie, można je szybko wymienić, mają stosunkowo długi okres przechowywania i są powszechnie dostępne - na przykład do latarek. Jeśli do ich użycia wymagany jest dodatkowy konwerter, należy go zapewnić dla każdego radiotelefonu. Jeśli baterie pasują bezpośrednio do urządzenia, należy przechowywać ich zapas w pobliżu (ale nie wewnątrz) radiotelefonu i regularnie go uzupełniać.

Zasięg radiowy

Możesz zaproponować lub zorganizować testy zasięgu, podczas których sąsiedzi sprawdzą działanie swoich radiotelefonów w różnych lokalizacjach - wewnątrz i na zewnątrz budynków -, aby zidentyfikować miejsca o dobrym oraz słabym zasięgu. Należy ustalić lokalizacje umożliwiające najpełniejsze pokrycie sygnałem oraz przygotować się do wykorzystania stacji pośredniczących w trudniej dostępnych obszarach. Wiedza ta będzie bardzo przydatna przed wystąpieniem katastrofy, a dodatkowo pozwoli użytkownikom oswoić się z obsługą radiotelefonów.

Procedury radiowe

Podczas katastrofy zarówno czas, jak i zasoby radiowe mogą być ograniczone. Ludzie będą zajęci opieką nad rodzinami lub wykonywaniem przydzielonych zadań. Korzystne jest utrzymywanie krótkich transmisji i unikanie niejasności co do tego, kto z kim się komunikuje. Krótkofalowcy znają dobre praktyki pracy radiowej i mogą nauczyć ich swoich sąsiadów, aby zapewnić efektywne wykorzystanie dostępnych środków łączności.

??czno?? z otoczeniem zewn?trznym

Oprócz wspierania lokalnych planów łączności krótkofalowcy mogą zostać poproszeni o zapewnienie połączenia z sąsiednimi obszarami lub służbami ratunkowymi. Należy mieć świadomość funkcjonowania innych krótkofalowców w okolicy, którzy działają w lokalnych organizacjach łączności kryzysowej, oraz częstotliwości, na których można się z nimi skontaktować. Prawdopodobnie będą oni najlepszym łącznikiem ze służbami ratunkowymi i organizacjami pomocowymi - o ile taki kontakt będzie możliwy.

Należy mieć realistyczne oczekiwania co do tego, co można osiągnąć. Okoliczne obszary mogą doświadczać tych samych problemów co twoja społeczność. Łączność straży pożarnej i policji

będzie bardzo intensywna, a priorytet otrzymają te grupy, z którymi służby są zaznajomione. Można dowiedzieć się więcej poprzez nawiązanie kontaktu z formalnymi organizacjami łączności kryzysowej działającymi w okolicy. Nawet jeśli nie masz czasu na regularne uczestnictwo w ich działaniach, powinieneś wiedzieć, gdzie prawdopodobnie będą stacjonować i jak można się z nimi skontaktować. Na przykład znajomość szpitali objętych łącznością krótkofalarską oraz sposobów kontaktu z nimi może pomóc w ustaleniu, czy dana placówka funkcjonuje podczas katastrofy i czy można tam przetransportować osobę ciężko ranną.

Nowe podejście do pojęcia „wspierania społeczności”

W środowisku krótkofalarskim zaangażowanym w przygotowanie na wypadek katastrof rozwija się koncepcja, zgodnie z którą indywidualni operatorzy mogą być najbardziej pomocni społeczeństwu, działając jako zasób dla swojej lokalnej społeczności lub sąsiedztwa.

Poniżej przedstawiono artykuł autorstwa Ricka Palm K1CE, wieloletniego propagatora zaangażowania krótkofalowców w działania pomocowe i reagowanie kryzysowe:

“Społeczność w przygotowaniu sąsiedzkim

Przyjrzyjmy się, w jaki sposób krótkofalowiec mieszkający w sąsiedztwie może wesprzeć swoją społeczność w realizacji celów związanych z przygotowaniem na sytuacje kryzysowe. Krótkofalowiec jest idealną osobą do zwołania spotkania sąsiadów ze względu na swoją wiedzę i doświadczenie w zakresie łączności - podstawowego warunku powodzenia wszelkich wspólnych działań mieszkańców. Informacje o spotkaniu planistycznym można rozprowadzić poprzez ulotki lub rozmowy telefoniczne. Miejscem spotkania może być centrum społecznościowe lub dom jednego z sąsiadów. Pierwsze spotkanie służy wzajemnemu poznaniu się w kontekście potencjalnej współpracy w sytuacji katastrofy. Na początek można omówić rodzaje zagrożeń występujących w okolicy oraz historię wcześniejszych zdarzeń, aby podkreślić wagę przedsięwzięcia.

Dyskusja przy okrągłym stole umożliwi przedstawienie się uczestników, określenie ich doświadczenia zawodowego i osobistego oraz zainteresowania pełnieniem określonych funkcji w ramach przygotowań. Wstępne przydziały zadań mogą zostać ustalone, a następnie zmienione podczas kolejnych spotkań.

Krótkofalowiec jest naturalnym kandydatem do kierowania obszarem łączności i może pomóc przezwyciężyć izolację sąsiedztwa po katastrofie. Służba amatorska jest najbardziej wszechstronną formą łączności radiowej dostępną dla przeciętnego obywatela i lokalnej społeczności. Operator krótkofalarski posiada największe doświadczenie w zakresie zasad łączności radiowej oraz ich praktycznego zastosowania.

Mike Corey (K11U) z organizacji ARRL mówi: „Przeprowadzono wiele badań dotyczących problemu braku zaufania pomiędzy podmiotami wydającymi ostrzeżenia a społeczeństwem, które je otrzymuje. Krótkofalowcy są dobrym sposobem na wypełnienie tej luki zaufania, ponieważ możemy przekazywać ostrzeżenia w sposób zrozumiały dla naszych sąsiadów.”

Łączność obejmuje również zapewnienie natychmiastowego bezpieczeństwa życia i mienia po katastrofie - umożliwiając sąsiadom wzajemny kontakt w celu uruchomienia planu działania oraz nawiązanie niezawodnej łączności ze światem zewnętrznym w celu przekazywania raportów sytuacyjnych, informacji o pilnych potrzebach oraz dostarczania niezbędnych zasobów.

Wiadomości dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa członków społeczności mogą być przekazywane na zewnątrz - nawet jeśli oznacza to kontakt z osobami oddalonymi jedynie o kilka przecznic - do zaniepokojonych członków rodzin i przyjaciół. Znaczenia łączności radiowej nie można przecenić - nie tylko ze względu na potrzeby operacyjne, ale także dla podtrzymania morale rodzin dotkniętych skutkami katastrofy.

Krótkofalowiec może również utrzymywać przenośne generatory prądotwórcze oraz stacje ładowania akumulatorów do użytku sąsiedzkiego w przypadku braku zasilania sieciowego. Operatorzy krótkofalarscy są ekspertami w zakresie alternatywnych źródeł energii.

Wielu krótkofalowców jest przeszkolonych w zakresie technik i procedur poszukiwawczo-ratowniczych (SAR, ang. *Search and Rescue*), a służba amatorska od dawna wspiera takie działania poprzez zapewnianie łączności. Istnieje wiele środowisk prowadzenia działań SAR, a jedno rozwiązanie nie pasuje do wszystkich sytuacji. Osoba odpowiedzialna za tę funkcję w społeczności powinna być świadoma specyfiki środowiska, w którym będzie działać, i odpowiednio przeszkolona - na przykład w zakresie działań miejskich.

Koncepcja zespołu sąsiedzkiego może potencjalnie uratować życie i mienie jednych z najważniejszych osób w twoim otoczeniu - twoich sąsiadów. Służba amatorska stanowi kluczowy element zasobów takiego zespołu. - K1CE